कलषड्दीर्घकैरङ्गमथामुं चिन्तयेद्धरिं ॥ ७७ ॥
अव्याद्वराकोषनीलाम्बुजरुचिररुणाम्भोजनेत्रोऽम्बुजस्थो
बालो जङ्घाकटीरस्थलकलितरणत्किङ्किणीको मुकुन्दः ।
दोर्भ्यां हैयङ्गवीनं दधदतिविमलं पायसं विश्ववन्द्यो
गोगोपीगोपवीतो रुरुनखविलसत्कण्ठभूषश्चिरं वः ॥७८॥
ध्यात्वैवमेकमेतेषां लक्षं जप्यान्मनुं ततः ।
सर्पिःसितोपलोपेतैः पायसैरयुतं हुनेत् ॥ ७९ ॥
तर्पयेत्तावदेतेषां मनूनां हुतसंख्यया ।
तर्पणं विहितं नित्यमर्चयेत् सुसमाहितः ॥ ८० ॥
वह्न्यादीशान्तमङ्गानि हृदादिकवचान्तिकां ।
अर्चयेत् पुरतो नेत्रमस्त्रं दिक्षु वहिः क्रमात् ॥ ८१ ॥
इन्द्रवज्रादिकाः पूज्याः सपर्य्यैषा समीरिता ।
इत्येकमेषां मन्त्राणां यजेद्यो मनुजोत्तमः ॥ ८२ ॥
करप्रचेयाः सर्व्वार्थास्तस्यासौ पूज्यतेऽमरैः ।
सद्यः फलप्रदं मन्त्रं वक्ष्येऽन्यं चतुरक्षरं ॥ ८३ ॥
सम्प्रोक्तो मारयुग्मान्तरस्थकृष्णपदेन तु ।
ऋष्याद्यमङ्गषट्कञ्च प्रागुक्तं प्रोक्तमस्य तु ॥ ८४ ॥
श्रीमत्कल्पद्रुमूलोद्यतकमललसत्कर्णिकासंस्थितोऽयं
तच्छाखालम्बिपद्मोदरविषवदसंख्यातरत्नाभिषिक्तः ।
हेमाभः स्वप्रभाभिस्त्रिभुवनमखिलं भासयन् वासुदेवः
पायाद्वः पायसादो[2]ऽनवतनुवनितामृगशिरसि सः ॥ ८५ ॥

[2]—ऽमरतनुरनिशं मृग्यमानो मुनीन्द्रै रित्येतादृशः पाठः कश्चित्कल्पनीयः ॥